

Arrest

nr. 48 291 van 20 september 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 17 juni 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 mei 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 juli 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 augustus 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN WEYENBERGE en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 21 december 2009 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 20 mei 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde over het Servische staatsburgerschap te beschikken en van etnisch Albanese origine te zijn. U verklaarde samen met uw ouders uw geboorteland verlaten te hebben in december 2009 omwille van de problemen die uw vader in Servië had gekend. Zelf vreesde u dat u, nu u uw studies beëindigd heeft, zou opgeroepen worden voor het vervullen van uw militaire dienstplicht. U wilde geen legerdienst doen gezien de Serviërs zowel voor als na de oorlog etnisch Albanezen hebben gedood. Reeds in 2007 werd u opgeroepen om zich te registreren voor de militaire dienst. U ging niet in op deze

uitnodiging. Vervolgens, eveneens in 2007, werd u opgeroepen te verschijnen voor, wat u noemt, het 'bureau van de verdediging van het volk'. Gezien u de Servische taal niet machtig bent, ging u samen met uw vader naar dit bureau. Daar meldde uw vader dat u nog op school zat en dat u uw legerdienst niet kon doen. Er werd u vervolgens gezegd dat u zou opgeroepen worden voor uw legerdienst na het beëindigen van uw studies. U heeft nooit een oproeping gekregen voor het effectief vervullen van uw legerdienst maar u vreest dat u, nu u uw studies beëindigd hebt, zal opgeroepen worden. Op 15 december 2009 verliet u Servië richting België, waar u op 17 december 2009 bent aangekomen. Op 21 december 2009 vroeg u asiel aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken. U haalde eveneens aan dat u tijdens de oorlog, in 1999, samen met uw moeder naar haar familie in Gjlane, Kosovo, reisde met de bus. U en uw moeder werden door Servische politieagenten van de bus gehaald. U en uw moeder werden naar een huis gebracht waar u van uw moeder gescheiden werd. U werd naar een kamer gebracht, waar uw hand op een hete plaat werd gelegd. Na een paar uren liet de Servische politie u en uw moeder vrij. U legde ter ondersteuning van uw identiteit/asielrelaas uw identiteitskaart neer, uitgegeven te Bujanoc op 2 september 2009, een brief van het Opperbevel van het Militaire Departement, dd. 30 augustus 2007, waaruit blijkt dat u zich niet heeft aangemeld voor de registratie in het militaire register en dat er een procedure voor overtredingen tegen u zal ingezet worden, een oproepingsbrief van het Gemeentelijk Orgaan voor Inbreuken, dd. 4 oktober 2007, waarbij u opgeroepen wordt te verschijnen voor dit orgaan en uw schooldiploma van 30 november 2009.

B. Motivering

Er dient vastgesteld te worden dat u onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald op basis waarvan ten aanzien van u kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U zou uw land van herkomst hebben verlaten omdat u schrik heeft dat u, nu u uw studies beëindigd heeft, zal worden opgeroepen voor het vervullen van uw dienstplicht gezien de eerdere oproepingen om zich te registreren in het militaire register en om te verschijnen voor het Gemeentelijk Orgaan voor Overtredingen. Uw verklaringen hieromtrent stroken echter niet met de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratieve dossier gevoegd werd. Uit deze objectieve informatie blijkt dat, in tegenstelling tot wat u beweert, etnische Albanezen in Zuid-Servië sinds jaren niet worden opgeroepen om hun dienstplicht te vervullen. De laatste meldingen van oproepingen dateren van begin 2003. Etnische Albanezen worden wel opgeroepen om zich te laten registreren in het militaire register, maar niet voor het vervullen van hun eigenlijke legerdienst. Indien ze zich niet ter registratie aanbieden kan er een boete geëist worden. Dat er een procedure tegen u was ingezet bij het Gemeentelijk Orgaan voor Overtredingen omdat u zich niet aanbood ter registratie, zoals blijkt uit het door u neergelegde document van het Opperbevel van het Militaire Departement, is aldus volkomen volgens de voorziene wettelijke procedure en kan niet gelijkgesteld worden met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een risico op ernstig lijden zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Het behoort immers tot de soevereine bevoegdheid van iedere nationale staat om haar dienstplichtigen en reservisten op te roepen voor militaire dienst. De reden voor uw dienstweigering, met name dat u geen legerdienst wil doen omdat de Serviërs voor de oorlog en erna vele Albanezen hebben gedood (CGVS, p. 4), kan niet gelijkgesteld worden met gewetensnood. Aan het gewapend conflict in Zuid-Servië kwam immers al in 2001 een einde. Daarnaast blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat het recht op gewetensbezwaren gewaarborgd wordt door de grondwet. Alternatieve dienstplicht kan in Servië wel degelijk worden vervuld in humanitaire en sociale instellingen. Een verzoek tot alternatieve dienstplicht kan worden ingediend bij het legerkantoor in de gemeente waar men woonachtig is. Om in aanmerking te kunnen komen voor alternatieve dienstplicht dient betrokkene binnen acht dagen na ontvangst van de oproep zijn gewetensbezwaren kenbaar te hebben gemaakt. In de oproep wordt betrokkene tevens gewezen op de mogelijkheid van alternatieve diensplicht. Het European Bureau for Conscientious Objection vermeldt dat volgens het Servische ministerie van Defensie 60% van alle dienstplichtigen gewetensbezwaren aanvoert. Indien ten aanzien van de aanvrager geen uitsluitingsgronden bestaan wordt het verzoek tot alternatieve dienstplicht doorgaans in alle gevallen toegestaan. U was echter niet op de hoogte of er een alternatief bestaat voor het vervullen van de legerdienst (CGVS p. 5). Noch heeft u zich hieromtrent ooit geïnformeerd (CGVS p. 5).

Wat de door u aangehaalde feiten uit 1999 betreft dient te worden opgemerkt dat deze dienen gekaderd te worden in de toenmalige oorlogssituatie, die intussen is beëindigd. Dat uw hand in 1999 werd verbrand door toedoen van de Servische politie is een éénmalig feit en onvoldoende zwaarwichtig en kan aldus bezwaarlijk beschouwd worden als een vervolging in de zin van de

Vluchtelingenconventie. Bovendien hebben deze feiten u niet aangezet tot het verlaten van uw geboorteland. Bovendien stelde u achteraf geen problemen te hebben gekend met de Servische autoriteiten, noch met medeburgers uit uw land (CGVS p. 6).

Aangaande het feit dat u Servië zou verlaten hebben omwille van de problemen die uw vader er zou gekend hebben, dient vastgesteld te worden dat ik inzake de asielaanvraag van uw vader besloot tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing die genomen werd in hoofde van uw vader luidt als volgt :

"Er dient vastgesteld te worden dat u onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald op basis waarvan kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u doorheen uw gehoren incoherente verklaringen heeft afgelegd over de door u aangehaalde problemen. In de vragenlijst van het Commissariaat-generaal verklaarde u dat u problemen heeft gekend met de Servische autoriteiten omwille van uw voormalige steun aan het UÇPMB, dat u op 29 oktober 2009 door politiemannen werd meegenomen naar een onbekende plaats waar ze u zeiden dat ze weet hadden van uw vroegere steun aan het UÇPMB en waar ze van u eisten dat u met hen ging samenwerken. Uit uw gehoor op het Commissariaat-generaal daarentegen blijkt dat uw problemen met de politie verband houden met het feit dat u als illegale geldwisselaar actief was. Wanneer u geconfronteerd werd met uw bovengenoemde verklaringen uit de vragenlijst en met het feit dat u voor het Commissariaat-generaal met geen woord rept over deze vraag naar samenwerking met de politie omwille van uw vroegere steun aan het UÇPMB maar dat u daarentegen stelde dat de politie van u eiste dat u niet meer als illegale geldwisselaar zou optreden (CGVS p. 5), stelde u niet te weten wat er bedoeld werd met het feit dat u voor de politie diende te werken (CGVS p. 5). Wanneer u werd voorgelezen wat u heeft weergegeven op de Dienst Vreemdelingenzaken, verduidelijkte u dat, wanneer u sprak over samenwerking met de politie, u het had over het geven van financiële steun aan de politiemannen en het beantwoorden van vragen die zij u stelden over andere collega's die eveneens geldwisselaar zijn (CGVS p. 5). Uit uw verklaringen in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal blijkt echter dat u in deze vragenlijst met geen woord gerept heeft over uw werkzaamheden als illegale geldwisselaar en de hieruit volgende problemen. Het feit dat u nu eens stelt dat uw gewezen steun aan het UÇPMB en de vraag tot samenwerking met de politie omwille van deze steun aan de basis ligt van uw problemen en dan eens uw niet-toegestane activiteiten als geldwisselaar ondermijnt op ernstige wijze de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen.

Opvallend is eveneens dat uw echtgenote in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal op geen enkele wijze melding heeft gemaakt van het feit dat u problemen zou gekend hebben met de Servische politie omwille van uw gewezen steun aan het UÇPMB, dan wel omdat u op illegale wijze op straat als wisselagent werkte. Daarentegen verklaarde zij tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal dat u werd meegenomen door politieagenten omwille van uw gewezen steun aan het UÇPMB (CGVS p. 3). Op de vraag waarom zij deze problemen omwille van uw steun aan het UÇPMB dan niet eerder heeft weergegeven voor de Dienst Vreemdelingenzaken, antwoordde uw echtgenote dat zij in de vragenlijst misschien vergeten is melding te maken van dit feit (CGVS p. 3), hoewel zij eerder had gesteld in de vragenlijst alle elementen te hebben weergegeven die geleid hebben tot haar vertrek (CGVS p. 2). Dit wijst er op dat u en uw echtgenote getracht hebben jullie verklaringen op elkaar af te stemmen.

Redelijkerwijze kan van u en uw echtgenote verwacht worden dat u de feiten die de aanleiding hebben gevormd tot uw vertrek uit uw land van herkomst op een zorgvuldige en geloofwaardige manier zou weergeven. Het feit dat zowel u als uw echtgenote in uw opeenvolgende verklaringen voor de diverse asielinstanties weinig coherente verklaringen afleggen aangaande de oorzaak van uw problemen met de politie doet dan ook ernstige twijfels rijzen met betrekking tot de waarachtigheid van deze problemen. Door het handelen van u en uw echtgenote maakt u het mij onmogelijk een correct zicht te krijgen op de problemen die daadwerkelijk aanleiding hebben tot uw vertrek uit uw geboorteland.

Wat er ook van zij, het feit dat u problemen kende met de Servische politie omdat u op straat werkzaam was als illegale geldwisselaar kan niet beschouwd worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde aangaande deze problemen zelf dat u aan de politie geld gaf en hen drankjes betaalde omdat u angst had dat uw geld door hen zou afgenomen worden gezien uw activiteiten als geldwisselaar niet legaal waren (CGVS p. 4-5). Deze problemen overstijgen

geenszins het gemeenrechtelijke niveau en houden evenmin verband met één van de criteria van de Vluchtelingenconventie die in internationale bescherming voorziet voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging.

Mocht uw steun aan het UÇPMB daadwerkelijk aan de basis liggen van uw vertrek uit uw geboorteland, quod non, dan nog kan opgemerkt worden dat de door u aangehaalde feiten niet getuigen van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Vooreerst betreft het gegeven dat u door twee politiemannen geslagen werd een éénmalig incident. Uw problemen beperkten zich bovendien tot twee mannen die weliswaar politieagent zijn maar niet handelden in naam van de Servische autoriteiten. Uit informatie blijkt immers dat sinds de amnestiewet van 2002 geen enkele ex-strijder ooit veroordeeld is geweest wegens zijn gewezen lidmaatschap van het UÇPMB alleen, bijgevolg is het niet aannemelijk dat u, die nooit gestreden heeft maar het UÇPMB enkel op financiële en materiële wijze heeft gesteund, wel problemen zou kennen met de Servische autoriteiten. Bovendien bent u het gedrag van deze twee mannen nergens gaan aanklagen. U heeft geen pogingen ondernomen om het individuele gedrag van deze twee politiemannen aan te kaarten hetzij bij de politie of bij de hogere politionele autoriteiten, hetzij bij lokale leiders van Albanese partijen, hetzij bij de lokale pers of media (CGVS p. 5). Het feit dat u nagelaten heeft dit te doen omdat u niet durfde en omdat u niet serieus genomen zou worden is echter niet afdoende (CGVS p. 5). Redelijkerwijze kan immers van u verwacht worden u zich vooreerst beroep op de bescherming van de eigen autoriteiten alvorens zich te beroepen op internationale bescherming. Voorts blijkt dat u blijkbaar geen haast had om uw geboorteland te verlaten na het incident van eind oktober 2009, gezien uw echtgenote dienaangaande stelde dat zij het diploma van haar zoon heeft afgewacht op 24 november 2009 en dat u en uw echtgenote wilden dat uw zoon de middelbare school zou afmaken alvorens het land te verlaten (CGVS p. 3). Een dergelijke houding is dan ook weinig in overeenstemming te brengen met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Wat het door u aangehaalde feit betreft dat u verwond werd aan de arm door de Servische politie aan een grenspost in Konçul tijdens de oorlog in Zuid-Servië dient te worden opgemerkt dat dit feit dient gekaderd te worden in de toenmalige oorlogssituatie die intussen is beëindigd. Het feit dat uw arm werd verwond door toedoen van de Servische politie is bovendien onvoldoende zwaarwichtig en kan bezwaarlijk beschouwd worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Bovendien hebben deze feiten u niet aangezet tot het verlaten van uw geboorteland.

De informatie waarop ik deze beslissing baseer is in het administratieve dossier gevoegd.

Gelet op bovenstaande vaststellingen bent u er niet in geslaagd aannemelijk te maken dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw identiteitskaart en uw rijbewijs bevestigen uw identiteit, die niet wordt betwist, maar doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen."

Derhalve kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u aangebrachte documenten brengen geen verandering in bovenstaande vaststellingen. Uw identiteitskaart bevestigt uw identiteit, die echter niet ter discussie staat. De brief van het Opperbevel van het Militaire Departement, dd. 30 augustus 2007 en de oproepingsbrief van het Gemeentelijke Orgaan voor de Inbreuken, dd. 4 oktober 2007, bevestigen dat u bent opgeroepen ter registratie en dat er een procedure voor een overtreding zal ingezet worden, maar deze feiten worden op zich niet betwist. Uw diploma toont aan dat u uw middelbare school heeft beëindigd maar werpt voorts evenmin een ander licht op hoger vermelde motieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De verzoekende partij voert in een enig middel aan *“Dat motivering als dusdanig onjuist is en bijgevolg artikelen 2 en 3 van de wet op de motivering van bestuurshandelingen dd. 19 juli 1991 schendt”*.

2.1.1. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en de verzoekende partij is ertoe gehouden de stukken waarover zij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt zijn identiteitskaart en schooldiploma neer maar geen paspoort. Verzoeker verklaarde dat hij *“had een paspoort maar deze was niet meer geldig, ik heb deze thuis in Servië gelaten”* (vragenlijst). Verzoeker zou naar België hebben gereisd met *“een man”* die *“ons met een auto naar hier gebracht”* heeft, en *“de paspoorten van ons allemaal geregeld”* heeft. Verzoeker had zelf geen documenten en de smokkelaar *“had alles”* (gehoorverslag CGVS p.3). Zoals blijkt uit wat volgt toont verzoeker niet aan dat hij vervolgd wordt door de Servische overheid, en maakt derhalve evenmin aannemelijk dat hij illegaal diende te reizen. Verzoeker toont aldus niet aan wanneer hij zijn land verliet, noch wanneer hij in België toekwam. Voorgaande vaststellingen ondermijnen aldus de geloofwaardigheid van verzoeker.

3.2. Verzoeker steunt zijn asielaanvraag vooreerst op zijn vrees te worden opgeroepen voor de militaire dienstplicht, ten tweede verwijst hij naar de mishandeling door een politieman die hij samen met zijn moeder opliep in 1999, en ten derde meent hij dat ook de problemen van zijn vader hem kunnen raken.

3.3. Wat betreft de problemen van verzoekers vader en moeder kan worden verwezen naar de arresten van de Raad nrs. 48 289 (vader) en 48 290 (moeder) van 20 september 2010 waarin gesteld werd dat noch zijn vader voor diens asielmotieven, noch zijn moeder voor haar asielrelaas geen nood aan internationale bescherming konden aantonen. De vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden hen geweigerd.

3.4. Verzoeker beroept zich op de eerste plaats op eigen motieven waar hij de militaire dienstplicht vreest omwille van zijn etnische origine.

3.5. Uit algemene informatie toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat etnische Albanezen in praktijk niet worden opgeroepen om hun militaire dienst te vervullen en zich enkel dienen te registreren in het militaire register. Indien zij niet ingaan op een oproeping tot registratie riskeren zij een boete. Bovendien kunnen dienstplichtigen ontsnappen aan de militaire dienst door gewetensproblemen in te roepen en toevlucht zoeken in de alternatieve dienstplicht (zie *“SUBJECT RELATED BRIEFING, SERVIË, Situatie van Albanezen in de Presevo-vallei”*). De commissaris-generaal oordeelt dan ook terecht dat verzoekers asielmotieven op grond van zijn dienstweigering geenszins kunnen overtuigen. Verzoeker kan geenszins worden bijgetreden waar hij in het verzoekschrift stelt *“Dat de oproep echter wordt opgesteld in het Servisch en verzoeker deze taal niet machtig is; Dat geen rekening wordt*

gehouden met de rechten van minderheden en dat documenten worden opgesteld in een taal die ze niet begrijpen". Verzoeker kan bezwaarlijk menen dat hij omwille van de volgens hem gebrekkige Servische wetgeving inzake het gebruik der talen in bestuurszaken, nood heeft aan internationale bescherming. Evenmin is ernstig dat verzoeker omwille van vertaalproblemen het neergelegde document niet nuttig kan toelichten. In asielzaken vormen documenten slechts een onderdeel van de algehele beoordeling en dienen ze ondersteund te worden door coherente en geloofwaardige verklaringen. Dit is in casu niet het geval.

3.6. Dienstweigering kan op zich niet leiden tot de toekenning van de vluchtelingenstatus wanneer de asielzoeker louter deserteerde uit afkeer voor de militaire dienst, om persoonlijke redenen of uit vrees voor de strijd. Ook al zou verzoeker inmiddels opgeroepen worden voor de vervulling van zijn militaire dienstplicht en weigert hieraan gevolg te geven, dan dient hij dit minstens toe te lichten. Wie weigert zijn militaire dienst uit te oefenen kan als vluchteling worden erkend indien de weigering samenvalt met een grondige vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag en onder meer wegens zijn ras, religie, nationaliteit, of het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging en/of het voorwerp zou zijn van een onevenredig zware bestraffing voor het door hem begane militair misdrijf. Dit is tevens het geval indien de dienstweigeraar aantoonde dat hij, buiten de straf waarvan hij het voorwerp zou zijn omwille van zijn dienstweigering, om een van de voormelde redenen vervolgd zou worden (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 168-169). Dit is niet het geval. In zoverre het neergelegde document authentiek is, kan slechts uit de objectieve informatie toegevoegd aan het administratieve dossier blijken dat zijn oproeping kadert in de wettelijke en gebruikelijke procedure (zie CGVS-verhoor p. 4 "*mijn vader zei dat ik op school zat en ze zeiden dat als ik gedaan had met school, ik naar hier moest komen*"). Verzoekers registratie voor de militaire dienst betekent niet dat hij verplicht wordt deze te vervullen zonder mogelijkheid voor het vervullen van een alternatieve dienst. Verzoeker onderneemt verder in het verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de commissaris-generaal te weerleggen. Deze blijven dan ook onverminderd overeind.

3.7. Wat betreft de mishandeling door een politieagent die verzoeker onderging in 1999 samen met zijn moeder dient te worden vastgesteld dat verzoekers ouders hiertegen geen klacht hebben ingediend. Daargelaten de waarachtigheid van de voorgehouden gebeurtenis in het kader van de oorlog in 1999, heeft verzoeker niet aangetoond dat dit thans nog aanleiding zou geven tot een nood aan internationale bescherming. Immers de feiten dateren van tien jaar voor zijn komst naar België en verzoeker werd nadien niet meer belaagd.

3.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. In het verzoekschrift vraagt verzoeker geen toekenning van subsidiaire bescherming. Gelet op de hoger uiteengezette beoordeling van zijn asielaanvraag en aangezien verzoeker geen andere elementen inroept, wordt niet aangetoond dat verzoeker in geval van terugkeer naar Servië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. Het aangehaalde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK